

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מב.

עין משפט נר מצוה

א ח מ"י פ"ע מהלכות
טומאת מת הלכה א'
ב ב מ"י פ"ט מהל'
צדוה טיפה הלכה
ט פנה לאין כ"ט ט"ע
י"ד סומן קמו ספק א'
י ג מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ק ספק א'
יא ד מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ספק א'
יב ה מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ט"ע ט"ע ט"ע
יג ו מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ט"ע ט"ע ט"ע
יד ז מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ספק א'
טו ח מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ט"ע ט"ע ט"ע
טז ט מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
קמו ספק א'
טז ז מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ספק א'
יז י מ"י ט"ע ט"ע ט"ע
ט"ע ט"ע ט"ע
יח ט"ע ט"ע ט"ע

של מציק אחר. פ"ה אנס ונתמספתה גרס מוסק פירוש מוסק
זמנים: ובא בהן והצ"ח בו. אותו כהן שטוה היה דלפילו
לקרובים אינו מעמנו לנפלים דבקיען דומיא דאזינו ולאנו (דכאמא)
נח"מ ועין חוס' פסחים ונדה): לידע אם זכר וכו'. ושפחה
מטמאה בלידה"ו וכן משמע בפרק רבי

מליק. גזרה אלמא וישראל הוה: והצ"ח בו. על שפת הצור לידע
אם זכר: כהן. מסכ ומורה הוראה הוה ונמכוין להורות לה ישיבת
ימי הטומאה וימי טהרה: כדלמא. כלשון ארמי אפא: מזוין סס.
וכבר אכלוהו או גררוהו לחור שלהן ולא איכל כהן זה על המת:

של מציק אחד ברימון שהמילה נפל לבור
ובא בהן והצ"ח (ה) לידע אם זכר אם נקבה ובא
מעשה לפני חכמים ושיהוהו מפני שחולדה
וברדלם מצוין שם והא הכא דודאי המילה
נפל ספק גררוהו ספק לא גררוהו וקאתי
ספק ומוציא מידי ודאי לא תימא המילה
נפל לבור אלא אימא "המילה כמין נפל
לבור והא לידע אם זכר אם נקבה הוא קתני
ה"ק לידע אם רוח הפילה אם נפל המילה
ואת"ל נפל המילה לידע אם זכר אם נקבה
ואיבעית אימא כיון שחולדה וברדלם מצוין
שם ודאי גררוהו **אייתיביה** מצא תבנית יד
תבנית רגל הרי אלו אסורין מפני שכווצא
בהן נעבד אמאי הא שברים נניהו הא
התרגמה שמואל בעומדין על בסימן אייתיביה
עובד כוכבים במבטל עבודת כוכבים שלו
ישל חברו וישראל אינו מבטל עבודת
כוכבים של עובד כוכבים אמאי תיהו
כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה אמר
אביי שפחסה וכו' פחסה מאי הוה והא תנן
הפחסה אע"פ שלא חסרה בטלה הני מילי
דפחסה עובד כוכבים אבל פחסה ישראל
לא בטלה ורבא אמר לעולם כי פחסה
ישראל נמי בטלה אלא גזרה דלמא מגבה
לה והדר מבטיל לה והוה עבודת כוכבים
ביד ישראל וכל עבודת כוכבים ביד ישראל
אינה בטלה לעולם אייתיביה (ה) עכו"ם
ישחביא אבנים מן המרקולים וחיפה בהן
דרכים וטרטיאות מותרות וישראל שהביא
אבנים מן המרקולים וחיפה בהן דרכים
וטרטיאות אסורות אמאי תיהו כעבודת
כוכבים שנשתברה מאליה הכא נמי כדרבא
אייתיביה "עובד כוכבים ששיפה עבודת
כוכבים לצרכה היא ושיפויה מותרין לצרכה
היא אסורה ושיפויה מותרין וישראל
שייפה עבודת כוכבים בין לצרכה בין
לצרכה היא ושיפויה אסורין אמאי תיהו
כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה הכא
נמי כדרבא אייתיביה (ה) רבי יוסי אומר ישוחק
וזורה לרוח או מטיל לים אמרו לו אף היא
נעשה זבל וכתוב ילא ידבק בידך מאומה
מן החרם אמאי תיהו כעבודת כוכבים
שנשתברה מאליה הכא נמי כדרבא
אייתיביה רבי יוסי בן יסיאן אומר מצא צורת
דרקון וראשו חתוך ספק עובד כוכבים חתכו
ספק ישראל חתכו מותר ודאי ישראל
חתכו אסור אמאי תיהו כעבודת כוכבים
שנשתברה מאליה הכא נמי כדרבא
אייתיביה (ה) רבי יוסי אומר אף לא ירקות בימות
הגשמים מפני שהנבייה נושרת עליהן אמאי
תיהו כעבודת כוכבים שנשתברה מאליה
שאני התם דיערק עבודת כוכבים קיימת
והא

כמין נפל. וספק ספיקא היא דשמא
לא נפל היה אלא שפיר מנל רוח:
לידע אם רוח אחת זין שזה עובד
ימי טומאה וטהרה. אם נפל הפילה:
ואם תמני לומר וכו'. ואם יראה שזה
נפל עדיין יצ"ח אם זכר אם נקבה:
ודאי גררוהו. שחוקתן זין והא ודאי
הוא: שלו ושל חבירו. כין ששייחן
עובדין לרעה אחת זין שזה עובד
לפעור חוה למרקוליס. והא דענדת
כוכבים מותרת ע"י ציטול נפקא
לקמן (ג). מנין לעובד כוכבים שפוסל
עבודת כוכבים וכו': שפחסה. הכה
עליה ישראל צפטיש עד שנתמעכה
זורתה אבל לא חיסרה כלום הלכך
לא ציטול: והסגן. גזי עובד כוכבים
פחסה אע"ג וכו': הני מילי פחסה
עובד כוכבים. דגלי דעמיה (ה) ומזוי
ומצטל לה: אבל פחסה ישראל לא.
ללא דמי לעבודת כוכבים שנשתברה
מאליה דהתם אמר אינה נפשה לה
מללה וכו' אבל הכא קסנר עובד
כוכבים לא קפדה עבודת כוכבים
אפחיסה: ורבא אמר לעולם כי
פחסה ישראל נמי. היא ציטול מעליה:
אלא. דבגן גזור דכל ציטול ישראל
לאו ציטול גזירה דלמא מגבה לה
וקני לה בהגבהה. דכל דבר הפקר
בגון מציאה נקנית בהגבהה: אין לה
כענה עולמית. וטעונה גזירה
כדלפינן בפרק (ר"ח) (לקמן ג). מוסס
בסתר דבגדים מן: מרקוליס. יש עכו"ם
מרקוליס לגל של אבנים וירשין לה
מרקוליס וכל הגא זורק לה אבן
והיא עובדה: מותרת. שהרי ציטול
עובד כוכבים שסמר לגל: כדרבא.
למא מגבה לה לכולה מרקוליס
צרישא והדר מצטול ליה וסותרו:
לצרכו. שצריך לשפאין להסיק
בשפאיה: היא ושפאיה מותרין.
דהא נעלה עובד כוכבים (ה) ששיפה
ע"י (ללרין): ללרעה. ליפומה:
ושפאיה מותרין. דמירק זיקל להו
ולא פלה לה: ישראל ששיפה עבודה
כוכבים. של עובד כוכבים דאי של
ישראל אפי' שיפה נמי עובד כוכבים
היא ושפאיה אסורין דענדת כוכבים
הן דשיפה ישראל ללרכו כענדת
כוכבים שנשתברה מאליה: שוק
וורה לרוח. המולא ענדת כוכבים
של מתת: אמרו לו אף היא נעשים
זבל. כלומר הוא מתכוין לצרכה
שלא יהנה ישראל ממנה וגם עתה
יהנה ישראל ממנה שהרי השחקים
נעשים ישראל ממנה לא ידבק צידך
מאומה: זורה דרקון. סתמא לענדת
כוכבים כדתנן בנתיבות (דף מב):
ספק עובד כוכבים חסכו. והוה ציטול:
ספק ישראל חסכו. ולא הוה ציטול:
מותר. דלתינן עובד כוכבים דלא
ספק ספיקא הוא (ה) ושמא לא נעבד
קתי [מה]: זורעין תחתיה של אשירה ירקות צימות הגשמים שהלך
קשה להן וכן כל אינן קשה להן ואין נהנה ממנה אבל לא צימות הממה
שהלך יפה להן ונמלא נהנה מאשירה. כל אשירה אינן הוא: רבי יוסי
אמר אף לא ירקות צימות הגשמים לפי שהנבייה נושרת. על הירקות
והוה זבל ונמלא צעל הירק נהנה מן האשירה. נבייה:
העלין הנושרין מן האילן צימות הגשמים: דהא עובד כוכבים
קיימת. האילן לא צעל הלכך נבייה הנושרת ממנה אסורה:
דקן

תורה אור השלם

1. ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען
ישבו יי מחרון אפן ונתן
לך רחמים ורחמיך
והרבה כאשר נשבע
לאבתך: דברים יג ה'

גליון הש"ס

גמ' אמר אביי שפחה.
עין לקמן דף מד ע"א
חוס' ד"ה כאן: רש"י
ד"ה אלא וכו' דכל דבר
הפקר. ע"י מציא ס'י
מקו"פ סק"ה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' והצ"ח בו ליע:
(ב) רש"י ד"ה הני מילי:
וכי דמבדו: (ג) ד"ה היא
וכי עובד כוכבים כיון
ששיפה: (ד) ד"ה מותר
וכי דמבדו: (ה) ד"ה חסכו
ללא: (ו) בא"ד מעעס קיה
שקתה. נ"ב פ"י ה"ז איכל
ספק ע"י העובד כוכבים
חמורה וספק א' נעבד:

רבינו חננאל

(סוגיא) ישראל שפחה
לעבודת כוכבים של
עובד כוכבים כלומר רצף
צורתה ואינה ניתנת כלל
אלא כאילו טס בעלמא
היא לא ביטלה מיט
גזרין דלמא מגבה ליה
ישראל וכיון דמגבה ליה
קנאה וכו' הדר מבטיל לה
הרי לה עבודת כוכבים
של ישראל ועבודת
כוכבים ביד ישראל אין
לה בטילה עולמית.
חוב אקשי מן אבני
מרקוליס שהביא ישראל
וחיפה בהן וטרטיאות
ומן ישראל ששיפה עבודת
כוכבים ושנינן כולוהו
גזרין דלמא מגבה ליה
וקני ליה בהגבהה והם
עדיין בחוקתן וכיון
דקנאה אע"ג דבתי הכי
נשברו לא בטיל כדרבא
דאמר עבודת כוכבים של
ישראל לא בטלה לעולם.
ומהובחין תוב אף לא
ירקות פ"י אין זורעין תחת
האשירה ירקות בימות
הגשמים מפני שהנבייה
עלי האשירה נובלות על
הירקות והוה להן לעבל
ונפצא הירקות גדילות
מן העבורה כוכבים.
ואמאי תיהו זה הובל
שנפל מן האילן עבודת
כוכבים שנשתברה
מאליה. ופרקינן שאני
התם דאשירה היא עיקרו
של אילן קיימת.

מוסף רש"י

ובא בהן והצ"ח בו. כהן
חוס' היה וזורה הוראה
וטמאין לה הוראה לה ימי
טומאה וטהרה. א' נמי
דעובדי אלו ציבות ויגעת
בחרומיה ויראה להסיר
ממנה כל ימי טומאתה. וס'
אומרים לידע אימתי היא
ומן נהלת קרינה אם יארע
בנשתמרו לה לאו ולא
ציטול (או דכשיל (מור)
[עורן] עולה אחת לכולה
משמרה לא עילי האי כהן
נשיה להסיר ועוד שהרי
היא יביאה לאחרי קרינה כל
ומן שפחה. וגם לאון
רש"י עולה אינו נראה. וד' חס'
הוא כלום הוא כל להסיר
ולעבור על לוי טומאת
מה. אלא כהן כל הארץ
היא או קטן ושכניה אהם
להסיר וללוחט (גדה טו)
א: כהן קריב זה מפני
הצבת היה ועלמותו שם
להגיד לאחז מה טיבו
בין כהן טומאה וטהרה
זכר ליי טומאת וטהרה
נקבה. ולא נזכר אותו כהן
על אחרת לנפש א' עומא.
והצ"ח בו צבור והנפל לא
לרא (פסחים טו).
ושיהוהו. מחאליה על
שחולדה שחולדה
וברדלם מצוין שם.
ופסח כוח מולדה וברדלם
פומה טפה הוא וגיירוהו
לרוח ולן האהיל (טס).
לרוח הפילה. צדק מלא
רוח ואם מללה לומר נפל
היה כלומר לכל אלה הארץ
שהם רוח הוא אהיל ואין
כחן לא עומאת זכר ולא
למלאת נקבה ואם אשירה
שהוא וילד לרביי לנאות
אם זכר אם נקבה (טס).
ורדאי גררוהו ומחוקין הן
בין (טס). בעומדין על
בסיסין. על כן, מקוס
המחוקן להם דכיון
לואיתכניהו חסכו ודאי פלתי
דחוס' (ע"י חא). ישראל
אינו מבטיל כו'. דעכו"ם
דנעלמיהו
ישראל. וכל שכן דלשאל
אינו מצטול עבודת כוכבים
דלשאל דלשאל דלשן לה בטילה
לרוח. שלא יבטל כה
ישראל לביטול ממנה (דקמן)
מ"ה. אף היא נעשה
זבל. אם יזורה לרוח גם
עמה ים נהלה ממנה
והא

(לקמן טו). שהנבייה. עליו נשרת צימות הגשמים מן האילן (לקמן חח).

6) [תוספתא דר"י].
7) [תוספתא דר"י].
8) [תוספתא דר"י].
9) [תוספתא דר"י].
10) [תוספתא דר"י].
11) [תוספתא דר"י].
12) [תוספתא דר"י].
13) [תוספתא דר"י].
14) [תוספתא דר"י].
15) [תוספתא דר"י].
16) [תוספתא דר"י].
17) [תוספתא דר"י].
18) [תוספתא דר"י].
19) [תוספתא דר"י].
20) [תוספתא דר"י].

הגהות הב"ה

6) גמרא ומחזיקין
בענין: (א) רש"י ד"ה פ"ב
אפי"ן פ"ב שנעשה פ"ב
(ב) ד"ה והוא יבין וקא
כיל על ס' פ"ב ויבין
אסור ממקו: (ד) ח"ב
ד"ה ובי דלית ליה
בה שותפות ובי פשיטא
ליה פלח ליה לו בה
שותפות: (ה) ד"ה וית
והי שותפות ד"ה
הקפד ברבי: קמ"ה
(ו) ד"ה חילוי ובי וקא
מפיק ר"י ד"ה:
(ז) ד"ה לא תעשון אחי
כיון תעשון אחי תמה
לוי ובי: (ח) ד"ה לא
עוף: (ט) ד"ה לא תעשון
אחי לא תעשון אחי לא
וכו כולה מנאל לרדידה
נמי לא תידוק:

מסך רש"י

ובכל מקום שהביא
ב"י ופליגי דבר שבי
סמוך (ב"ח ד"ה) תבנית
היכל למה ארזי ויבין
יקומה סתם דומה לו
שלבטן (מנחות כ"ח)
אכסדרא: אין לה חמלה
רעיונה וכן אולם (ש"ס)
תבנית אולם: שהיא
רוחבו עשירי וזבחה
אכסדרא
שמתעלה קיימת דעובדי
של עץ לא יעשה: הוא
מורה על משה לו ששה
קיים או על ששה: דלית
דומה למורה מקדש שש
היה שבעה קיים (ש"ס)
אפילו של שאר מיני
מתכות: שאני וכן ששה
לדומה לשל מקדש שש
הוא כשר כשאר מיני
מתכות (ש"ס) כשהוא כשר
כשרה לפני: דמתעלה
יעשות מורה כלל וכן
טובור פרט, מקדש מעשה
חור וכלל, מה הפרט
מפירש של מתעלה אף על
של מתכת: ד"ה כ"ה: אף
של עץ לא יעשה: הוא
הוא מדרש ששע מלש בית
שמונתי (מנחות כ"ח)
שפירש בה כשרה לפני:
ד"י יוסף כ"י יהודה דרש
ליה לקדש בניו ומטוטי,
מחר רבי רבי כל מילי ומילי
מעט מעט תרם, והי
מפרש לה כשמתכות ויהי
ש"ס: כדרך ששע בית
השמונתי. כשגבה יום
על היונים והוא אולם
מיוחסים ויהי אף
המקדש והי עשירי ולא
יכל לעשותה של שש
בענין שמיניו כ"ה:
(ש"ס).

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מג.

עין משפט
גר מצוה

כו א ב עושה י"ד פ"י
קמא ענין ג:
בו ג ד ה מ"י פ"ח
מגלות
כוכבים הלכה ט פתח ענין
כב עושה י"ד פ"י קמו
ענין ה:
בח ו ז מ"י פ"ו מהלכות
גולה ואברהם הל' ג
סמך ענין עד עושה ח"מ
קמו רעט ענין ז:
כט ז מ"י פ"ח שם פ"ח
הלכה ז סמך ג:
קו"ש ענין ח"מ שם ענין ג:
ל ה מ"י פ"ו מהלכות בית
הבמורה הלכה י עושה:
י"ד סמך קמא ענין ג:
ט (מ"י) שם פ"ח הל"י:
י (מ"י) שם הל"י:

תורה אור השלם

1. לא תעשון אחי אלהים
בסך ואלהי זקב לא
תעשור קלב:

רבינו חננאל

שמשי ומציעתא אי
אפשר לאיקמה
דקתי כל הפירצות
מתוך חזון מפרצות אדם
וכבר שינו כי המוצא
צורת חמה ולבנה ודרקון
הוא האדום הא המוצא
צורת אדם מותר ופרקי
חזון פירוקי. חד ורישא
ויספא במוצא ומציעתא
בעושה וזכרו הונא
כדבעי למימר לקמן ובא
רבא ואוקמינהו כוליה
במוצא ורבי יהודה היא
ומציעתא דאסי פרוקי
אדם רבי יהודה לטעמיה
דחניא רבי יהודה מוסף
אף דמות מניקה וסופס
ומפרשינן מניקה עושין
איתה כיון אשר מחוקק
בן ובנייתו והוא ז' כמו
חיה שהיהא אט כל חי
סרפס כלומר מושל
ומכלכל כל העולם צורת
איש כיוסף שהיה שר
פסיס והוא דנקיט גרין
בידיה דרקון לשון גרין
הוא: ת"ר אינו היא צורת
דרקון פ"י ו' שמעון בן
אלעזר כל שיש לו ציצין
בין פרקיו בין פרקי צוארו
א"ר חמא בר חנינא
הלכתא כ"י שמעון בן
אלעזר: א"ר יהושע בן לוי
פעם אחת הייתי מהלך
אחר ר' אלעזר הקפר ברבי
ומצא טבעת בדרך ועליה
צורת דרקון ולא הגביהה
עבר עובד כוכבים מטל
ולא אמר כלום עבר עובד
כוכבים גדול אמר לו
בטלה ולא קבל ממנו
סטרו ובטלה ש"מ תלה
ש"מ עובד כוכבים מטל
עבודת כוכבים שלו ושל
חבירו ש"מ עובד כוכבים
מטל עבודת כוכבים בעל
בחרו וש"מ והני מילי
גדול ישייר עבדי עבודת
כוכבים ומשמשיה הוא
שמשבל. מגוף בה רבי
חנינא לית ליה לרבי
אלעזר הקפר ברבי הא
דתן המוצא בסרטיא
ובפלטאי ובכל מקום
שחרבים מצוין שם ר"י
אלו מפי שבהעלים
מתיאישין מהן. אמר אביי
נתי דמינה מייאש
מאיסוריה מי מייאש וכו':
תנן החם בראש השנה

רשב"ם גרים פ"ב אפס. כלומר אמרו לו עיין ומקדק כי אפס
מצוה וכן נמצא הרבה פ"י [לשון סר] סכילה (וחילי ית).
סיר נכסי (שם דף קה): הלכה בר"ש בן אעזר. פי' רשב"ם
ואפילו אי משכמת תנא דפליגי: ש"מ עובד כוכבים ממשל עבודת
כוכבים שדו ושל חבירו. תימה אמאי

לח נקט נמי ש"מ ישראל אינו מצטל
עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאי
משום דמשה הוה לקמן פרק רבי
ישמעאל (דף נג): הא לעובד כוכבים
מצטל נמי ממתי' הוה ויש לוומר משום
דפשיטא ליה לא אצטרך לאשמעינן
דהא לקמן גזי ממתי' נמי פריך פשיטא
והולך להעמידה שיש לו בה שותפות
ואפ"ה אין כאן רבותא אלא מן הדיוק
ישראל הוה דאינו מצטל אצל עובד
כוכבים מצטל אף על גב דלית ליה (ו)
שותפות וקממטע לן דישראל אדעתא
דעובד כוכבים פלח אצל ישראל אחר
שאין לו בה שותפות כלל פשיטא לן
דאינו מצטל ולכן פשיטא כאן דלא
היה לו שותפות: וד"ר (ה) (המצ"ה)
כו'. וא"ת תקשה ליה אמתי' דקמתי
מתי' מלא תזנית יד וכו' הרי אלו
אסורין ודמינה המניל כו' וי"ל דמתי'
איכא דלשני מלא מקום שאין רבים
מזויין אצל הכא בעובדא (ו) דצריכי
קמי שיהי מהלך דרך:

איירי דרביה יקרי' טובין דה
אעובד כוכבים. והא דלמתי'
לקמן (דף נג). מכרה או משכנה
(לצורך) ולצורך ישראל מותרת משום
דצטלה וקא מפרש (ו) דה"ה כשאינו צורך
נמי מדפריך עלה מההוא דהלוקח
גרועותא ולא קאמר דלידי דמיה
יקרי' מוזין לה לעובד כוכבים וי"ל
דשמי הכא דליכא תרי ספיכי
לאיסורא שמה עובד כוכבים ימלאנה
ועצדנה ואף אם ימלאנה ישראל שמה
אידי דמיה כו' אצל התם ליכא אלא
חדא ספיכא דהא קיימא היא ציד
ישראל ולהכי ודאי מבטל לה:

אכסדרה תבנית
שהאולם היה פרוץ
צמולאו לרוח מזרחית וה"ג אמתי' עולם
צלא יחפור (ב"ב דף קה): עולם
לאכסדרה הוא דומה ורוח צפונית
אינה מסובצת ומ"מ קרי ליה פתח
האולם הצרנה מקומות צמולמו כמו
פתח המשכן שהיה פרוץ צמולאו לרוח
מזרחית וקרי ליה פתח צפוק:
לא תעשון אחי (ו). תימה כיון דפרטוף
אדם לחודיה אסור אמאי
אצטרך לאסור דמות שמשם שצמרים
וי"ל דודאי ליכא למעלה שום מלאך
ושקף ואופן וכרוז דמות אדם משם
דה"ג אמתי' צפ"ק דחגיגה (דף עו).
דליכא עורף וא"ת כיון דפרטוף אדם
לחודיה אסור אמאי אצטרך לאסור
דמות ארבעה שיש בהדי מיפוק ליה
דאיכא דמות אדם וי"ל לתיב אף
כשנמצא פרטוף אדם והשלים ל' פנים
אי נמי לעבוד בשני לאוין ויש ללכת
מדלא קאמר אלא ש"מ דרשש ללך

הני אין. שמשין שצמרים. אצל צורת דרקון דאינה צמרים שריה:
מניקה. אשה מניקה צן: סר אפיס. (ו) ססר ועשה פ"ב: והפיס אפ
כל העולם. בשני רעבון. והפיס כמו והפיס דעמו. אלמא פרטוף אדם
לרבי יהודה אסור: והוא דנקט גרין וקא כ"ל. (ו) אסור על שם יוסף

אצל פרטוף אדם גרילא שרי בהנאה:
לצוין. תרגום של סנפרישו. לשון אחר
כמו שערות: פרקיו. חלומיו. הלכה
כ"ס. שם אין לו לצוין מותר:
צריכי. כלומר אדם גדול וכן קורין
לו צריכי: מלא טבעת. ולא הגביהה
עד שצטלה העובד כוכבים: סטרו.
הכהו על הלחי: וטו של ים. לשון
ים החזור לחמוריו עשר ומשם עשרה
פרסאות ושופך כל מה שמואל בדרך
כשהנהר גדל ויולא על גדותיו ופוטו:
מתיאישין מהן. וכיון דליאיש עובד
כוכבים צטלה מדמיה דלא למפלחה
ותו לא כריך לצטלה: מאיסורא מי
מייאש. עדיין העובד כוכבים שאינדה
קורא לה עבודת כוכבים דמימר אחר
וכו': דמות זורם לבנוס גרסינן: כזה
ראיס. כדי לנדקן אס יהיו דצריכה
מכוונים: לא תעשון כדמות שמש.
הכה לא גרסינן צמרים: שאפשר
לעשות כמותן. ממש כגון שמשין של
מטה חזר וואלס והיכל ומנורה אצל
שמשין של מעלה שאי אפשר לעשות
כמותן ממש אלא לזיר דוגמתן מותר:
צית פנייה היכל. כצרכו ורמזו ורמזו
ושיעור מדת פתחו אצל אס שגתה
צמקת מותר: אצל עושה. מנורה
של חמש נרות ושל ששה ושל שמונה
שאינן דומין לשל מקדש. ושל שבעה לא
יעשה שהיא כשל מקדש ואפילו של
שאר מיני מתכות שאף היא אפי"ס
שאניה של וזכ כשרה צמקת כדילפי'
צמקתן רבה (מנחות דף כח): מכלל
ופרט וכלל אצל של עץ שרי דאינה
כשרה צמקת דהפרט מפרש מתכת:
רבי יוסי כר יהודה אמר אף של עץ
לא יעשה. שאף היא כשרה צמקת:

ומלכות צית חשמונאי עשאה
צמקת של עץ לאחר שטימאו יוסי
את ההיכל ונטלו כל כליו וצבנה יד
צית חשמונאי ונחלוס. רבי יוסי כר
יהודה דריש ליה צריכוי ומעוטי
ועשית מנורת' ריבה וזכ טהור מיעט
מקשה תיעשה המנורה חזר וריבה
ריבה כל מילי ומיעט תרם:
כענין. כדיל: המשמשין לפני
צמרים. אלמא שמשין עליונים קאסר:
ארבעה

אדם בית תבנית היכל אכסדרה תבנית אולם חצר תבנית עזרה שולחן
תבנית שולחן מנורה תבנית מנורה אבל הוא עושה של ה' ושל ו' ושל
ח' ושל ז' לא יעשה אפילו של שאר מיני מתכות רבי יוסי כר יהודה
אומר אף של עץ לא יעשה כדרך שעשו בית חשמונאי אמרו לו 'משם ראה
שפורין של ברזל היו (ו) וחופין בענין העשירו עשאוים של כסף חזרו והעשירו
עשאוים של זהב ושמשין שאי אפשר לעשות כמותן מי שרי והתניא (ו) לא
תעשון אחי לא תעשון כדמות שמשין המשמשים לפני צמרים אמר אביי
לא
תעשון אחי (ו) אמאי ליכא דכולי עלמא ואפילו אליבא דרשב"ה דלוקי ממני' דלעיל כולה צמוצא ולדידה לא תעשון אחי לא תעשון כדמות שמשין המשמשין לפני. ופרקי אביי לא אסרה תורה אלא שמשין לעשות
כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

דמות צורת לבנות היו לרוב גמליאל בעלייתו כו' פי' לבנות צורת לבנה גדולה ופוחתה ממנו. ומקשינן ומי שרי והכתיב אולם אחי לא תעשון כדמות שמשין המשמשין לפני. ופרקי אביי לא אסרה תורה אלא שמשין לעשות

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי

כמותן כדמיא לא יעשה אדם בית דמות היכל מי' אמה ארכו וכי' אמה רחבו אכסדרה תבנית אולם כו' אבל שמשין כגון חמה ולבנה וכיוצא בהן שא"י לו לאדם לעשות כמותן לא אסרה תורה ומקשינן אינו התניא לא תעשון אחי